

I samme omfang må de tilsigtede besparelser m. v. i 1976-77 betegnes som urealistiske.

5. I kirkeministeriets kommentarer er det påpeget, at en gennemførelse af ændringsforslagene til § 19 om bortfald af statens bidrag til folkekirken er i strid med grundlovens § 4 og derfor uigennemførlig.

Endvidere bemærkes, at det af finansministeriets kommentarer til ændringsforslagene til § 26 fremgår, at indgreb i erhvervede grundpensioner efter gældende retsopfattelse ikke kan gennemføres, og at indgreb i tjenestemandslønninger og dermed i pensionsvilkår kan være af et sådant omfang, at det kan give anledning til krav om afsked med pension efter de hidtidige regler.

Tilsvarende synspunkter vil kunne anføres for pensionister og tjenestemænd i amtskommuner og kommuner.

Udenrigsministeriet påpeger, at de foreslåede besparelser i vidt omfang medfører brud på internationale tilsagn og vil for størstedelens vedkommende betyde et folkeretsbrud med deraf følgende risiko for modsanktioner fra de berørte landes side. I visse tilfælde vil ændringsforslagene kunne udløse erstatningskrav i medfør af grundloven.

Sådanne ændringsforslag må afvises.

6. Meget væsentlige dele af de samlede besparelser agtes tilvejebragt ved nedlæggelse eller indskrænkning af offentlige styrelser og institutioner. Samlet vil der — hvis de foreslåede besparelser tænkes gennemført — blive tale om afskedigelser i finansårets løb i en størrelsesorden af henimod 80.000 offentligt ansatte. Det fremgår, at fremskridtspartiet har været opmærksom på, at afvikling af institutioner ikke kan ske med virkning straks fra den 1. april, men at personalets opsigelsesvarsler og andre forhold kan nødvendiggøre en vis afviklingstid. Partiet har derimod ikke taget hensyn til, at i det omfang, der er tale om tjenestemænd, udløser afskedigelserne ventepenge, rådighedsløn og pension, og i tilsvarende omfang reduceres besparelserne. Lavt ansat kan det anslås, at $\frac{1}{3}$ af de afskedigede vil være tjenestemænd.

7. Andre væsentlige besparelser foreslås opnået ved at undlade udbetaling af 3 dyrtidsportioner i 1976-77 til de resterende offentlige ansatte og ved at nedsætte lønningerne med yderligere 4 pct. fra 1. april 1976 og yderligere 10 pct. fra 1. januar 1977. Besparelserne herved er for staten opgjort til ca. 2 mia. kr. i 1976-77 og kan for amtskommuner og kommuner — herunder selvejende institutioner — anslås til et noget større beløb.

Endvidere er der tværgående ved de enkelte driftsudgiftsbevillinger foreslået afskaffelse af diverse løntillæg til såvel tjenestemænd som overenskomstansatte, merarbejdstillæg, pensionstilskud m. v.

Både tjenestemændenes og de overenskomstansattes lønninger og de omhandlede løntillæg fastsættes efter aftale eller overenskomst og er således omfattet af loven om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v., der som bekendt er gældende indtil foråret 1977.

Det vil efter finansministeriets opfattelse være utænkeligt, at man griber ind med en ensidig, væsentlig forringelse af de offentligt ansattes løn- og arbejdsvilkår i en overenskomstperiode.

8. I det foregående er fremdraget en række generelle forhold, der belyser, at de væsentligste dele af fremskridtspartiets spareplan enten er helt uigennemførlige eller i hvert fald ikke realistisk ville kunne gennemføres med virkning i 1976-77. Andre forhold, der gør gennemførelse af enkeltforslag umulig, vil fremgå af ministeriernes kommentarer.

I øvrigt vil regeringen være villig til at drøfte seriøse forslag til besparelser på de offentlige budgetter. Det vil imidlertid være en forudsætning for regeringens medvirken til gennemførelse af spareforanstaltninger, at de ikke — som væsentlige dele af fremskridtspartiets forslag — indebærer en urimelig sænkning af det offentlige serviceniveau, forringer erhvervslivets vilkår eller er udtryk for et radikalt brud med den fordelingspolitik, der har været ført gennem de sidste mange år. Denne betragtning gælder naturligvis lige fuldt, hvor talen er om skattelettelser, der vender den tunge ende nedad.